

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818200369
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5818200369.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom C. - K. Z., Z. XX, proti žalovanej Z. T. nar. X.XX.XXXX, bytom H. K. XXX/XX, o zaplatenie 2.891,06 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 4Csp/12/2018-147 zo dňa 10. septembra 2019 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Žiadna zo strán n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.795,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 5.5.2015 do zaplatenia; všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal z toho, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 15.6.2013 uzatvorená zmluva o pôžičke, na podklade ktorej bola žalovanej poskytnutá suma 3.000 eur. okresný Nestotožnil sa s námietkou, že zmluva neobsahovala podstatné náležitosti, ktoré by ju robili neplatnou. Nakoľko žalovaná porušila povinnosti vyplývajúce z predmetnej zmluvy, keď nesplácala riadne svoj dlh, okresný súd jej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.795,30 eur, v ktorej výške zohľadnil priebežné splátky vykonané žalovanou.

2. Námietku premlčania vznesenú žalovanou považoval za dôvodnú len vo vzťahu k splátke splatnej 20.2.2015, v ktorej časti bola žaloba (v poradí prvým rozsudkom) zamietnutá. Okresný súd konštatoval, že listom z 29.4.2015 bol celý úver zosplatnený ku dňu 19.4.2015, čo žalovaná nerozporovala. V predžalobnej upomienke bola žalovaná právnym predchodcom žalobcu len upozornená na možnosť predčasného zosplatnenia úveru v budúcnosti. Vzhľadom na dátum začatia sporu (21.2.2018) tak - podľa okresného súdu - „časť zosplatneného dlhu pozostávajúceho zo splátok predchádzajúcich zosplatneniu splatných od 20.3.2015 premlčaná nie je“, keďže 3-ročná premlčacia doba v zmysle § 103 veta druhá Obč. zák. začala plynúť 21.3.2015. Dodal, že pokiaľ by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, „došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich“.

3. Vzhľadom na „platobnú nedisciplínu“, v dôsledku ktorej sa žalovaná ocitla v omeškaní, zaťažuje ju i povinnosť zaplatiť úroky z omeškania. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že v spore úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Na základe

všeobecne akceptovaných východísk týkajúcich sa práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia namietala nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. Poukazovala tiež na to, že okresný súd sa nevysporiadal ani obsahovými nedostatkami úverovej zmluvy (napr. nesprávna výška RPMN), či ex offo s neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Odvolateľka zotrvala na námietke premlčania (celého) nárokovaného dlhu. Tvrdila, že zosplatením úveru dňa 19.4.2015 sa stal (celý) dlh premlčaným dňom 21.1.2018; pričom žaloba bola na súd podaná až dňa 23.4.2018.

5. Žalobca zostal v odvolacom konaní nečinný.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a po vykonaní odvolacieho pojednávania, vrátane zopakovania dokazovania (§ 385 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu zamietol.

7. Odvolací súd zopakoval dokazovanie oboznámením obsahu písomností/listinných dôkazov predložených žalobcom; a to Predžalobnej upomienky zo dňa 27.2.2015 (č. I. 10 z opaku) a Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.4.2015 (č.I 13). V Predžalobnej upomienke právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.), nielen upozornil žalovanú na možnosť „predčasného zosplatenia úveru“ v budúcnosti - ako uvádza okresný súd - ale výslovne uviedol, že ak do 5.4.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2014, bude oprávnený úver zosplatiť. To znamená, že veriteľ konkrétne označil nesplatenú splátku (splátku splatnú v mesiaci 12/2014), ktorej neuhradenie bude/môže byť bezprostredným dôvodom vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.

8. V Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.4.2015, ktorým úkonom v konkrétnostiach súdnej veci došlo k zosplateniu dlhu/úveru, veriteľ (v tom čase Consumer Finance Holding, a.s.) práve s poukazom na neuhradenie dlžných splátok v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke a v nadväznosti na ňou vykonané upozornenie oznámil žalovanej splatnosť (celého) dlhu vyplývajúceho z dotknutej úverovej zmluvy.

9. Podľa § 103 veta druhá Obč. zák. ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

10. Z obsahu vyššie rozoberaných listinných dôkazov vyplýva, že k zosplateniu dlhu - využitiu oprávnenia veriteľa podľa § 565 Obč. zák. - došlo v súvislosti s nesplnením splátky dlhu/úveru splatnej v mesiaci december 2014. Nadväzne v zmysle citovanej právnej normy premlčacia doba (všeobecná 3-ročná podľa § 101 Obč. zák.) celého dlhu začala plynúť od zročnosti splátky splatnej v mesiaci december 2014 (od 21.12.2014) a uplynula v decembri 2017. Keďže žaloba (návrh na vydanie platobného rozkazu) bola na súd podaná až dňa 21.2.2018, je zrejmé, že ide o žalobu podanú po uplynutí premlčacej doby a teda námietka premlčania vznesená žalovanou je plne dôvodnou. Na základe uvedeného krajský súd zmenil napadnutý rozsudok a žalobu (v celom aktuálnom rozsahu) zamietol.

11. Len na okraj je žiaduce dodať, že úvaha okresného súdu o neprimeranosti „posunutia začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich“ je v priamom rozpore so zákonom jasne a výslovne (vo vyššie citovanej druhej vete § 103 Obč. zák.) definovaným začiatkom plynutia premlčacej doby v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky podľa § 565 Obč. zák. Práve fakt, že v dôsledku právneho úkonu veriteľa sa stáva zročným celý nesplatený dlh (teda aj splátky, ktoré v zmysle pôvodných zmluvných dojednaní by boli splatné doslova až o niekoľko rokov) dostatočne kompenzuje relatívne prísnejšie stanovenie počiatku plynutia premlčacej doby.

12. V zmysle ustálenej súdnej praxe (napr. rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí SR pod R 2/1983) platí, že pokiaľ je uplatňovaný nárok premlčaný, na zamietnutie návrhu na začatie konania (v zmysle aktuálnej terminológie žaloby) je dostatočný záver o preukázaní opodstatnenosti námietky premlčania. Nadväzne nie je povinnosťou konajúceho súdu posudzovať ostatné rozhodné okolnosti, z ktorého titulu sa odvolací súd v prejednávanej veci ďalšími namietanými otázkami bližšie nezaoberal.

13. V dôsledku zmeny napadnutého rozsudku rozhodoval krajský súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP (v spojení s § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP) o nároku na náhradu trov celého (prvoinštančného i odvolacieho) konania. Zamietnutie žaloby predstavuje plný úspech žalovanej v spore, ale nakoľko jej

žiadne trovy konania nevznikli (žalovaná ich vznik netvrdí a tento nevyplýva ani z obsahu spisu) je namieste vysloviť, že strany nemajú nárok na náhradu trov konania. Takéto „jednostupňové“ rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania zodpovedá aj východiskám a záverom ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (bližšie napr. rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 72/2018).

14. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.